

Zwracam się z prośbą do komisji o przeprowadzenie wysłuchania publicznego w sprawie Ustawy druk senacki 1010.

Wskazana Ustawa zawiera ogromną ilość niekonstytucyjnych zapisów przez co narusza podstawowe prawa obywateli.

W załączeniu przesyłam wykaz zapisów ustawy która narusza wiele art. Konstytucji RP.

Nieograniczone prawa jakie otrzymuje z pokrzywdzeniem narodu komercyjna spółka

Godzą w polską rację stanu.

Obywatele oraz Stowarzyszenia zostali pozbawieni konsultacji społecznych już na etapie prac sejmowych

Oburzenie społeczne jest ogromne, społeczeństwo obywatelskie protestuje przeciwko takiemu sposobowi tworzenia prawa w Polsce.

Z poważaniem

Stowarzyszenie 'Grodzisko'

Poprawki
do poselskiego projektu ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji
strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (druk nr 3475) (numeracja
artykułów wg sprawozdania z druku 3602)

	Poprawka	Uzasadnienie
1.	<p>Art. 7 ust. 1 pkt 3 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„3) pozostałe strony;”.</p>	<p>Wprowadzenie zasady, że wojewoda zawiadamia strony o wszczęciu postępowania o ustalenie lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej przez różnego rodzaju obwieszczenia w urzędach, Internecie oraz prasie, osłabia funkcję gwarancyjną doręczenia, którego istotą jest skuteczne poinformowanie zainteresowanych podmiotów, że władza publiczna zamierza ingerować w ich prawa i wolności, w tym te o randze konstytucyjnej (np. własność). Należy zrezygnować z zaproponowanej instytucji, ponieważ nadmiernie (nieproporcjonalnie) ogranicza ona prawa stron postępowania, przyjmując fikcję powszechnej znajomości ogłoszeń w Internecie, prasie i na tablicach wywieszonych w urzędzie. Warto wspomnieć, że dzień doręczenia ma istotne znaczenie prawne, wywołuje m.in. skutki procesowe (np. liczy się od niego terminy). Zmiana w art. 7 ust. 1 pkt 3 oznacza powrót do reguł ogólnych KPA w tym zakresie.</p>
2.	<p>Art. 10 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„Wojewoda doręcza decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wnioskodawcy a pozostałe strony zawiadamia o jej wydaniu. Właścicielom i użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej zawiadomienie o</p>	<p>Doręczenie decyzji administracyjnej i zawiadomienie o jej wydaniu mają znaczenie gwarancyjne dla uczestników postępowania administracyjnego. Uzasadnienie zmiany proponowanego przepisu jest analogiczne jak w wypadku art. 7 ust. 1 pkt 3.</p>

	wydaniu decyzji doręcza się na adres określony w katastrze nieruchomości, przy czym doręczenie zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości jest skuteczne”.	
3.	<p>W art. 18 uchyla się ust. 2-5.</p> <p>Art. 18 ust. 1 oznacza się jako art. 18.</p>	<p>Projekt wyłącza stosowanie przepisów chroniących krajobraz oraz nie wymaga zezwoleń na usuwanie drzew i krzewów (za wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków). Znaczy to, że potencjalnie arbitralne określenie przebiegu sieci przesyłowych przez władzę publiczną nie może być w żaden sposób weryfikowane z punktu widzenia zachowania bezcennych walorów krajobrazowych terenów, przez które będzie prowadzona inwestycja. W ten sposób ustawodawca poświęca dobro, jakim jest ochrona środowiska naturalnego (art. 5, art. 74, art. 86 Konstytucji), bez zachowania zasady proporcjonalności, wyważenia interesu publicznego oraz dokładnego sprowadzenia, czy bez uszczerbku dla zrealizowania inwestycji można jednak równocześnie ochronić także dziedzictwo przyrodnicze i krajobraz.</p>
4.	<p>Art. 25 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„Odwołanie od decyzji, o których mowa w ust. 1, wnosi się w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia stronie.”.</p>	<p>Proponuje się dwie zmiany. Po pierwsze, wydłużenie terminu dla strony, aby mogła skorzystać ze swojego konstytucyjnego prawa do zaskarżania decyzji wydanych w pierwszej instancji (art. 78 Konstytucji) w sposób efektywny i realny, a nie pozorny. Zwłaszcza, że projekt przewiduje bieg terminu na złożenie odwołania także w wypadku, gdy wydanie decyzji i jej skutki prawne w ogóle mogą nie dojść do świadomości strony (np. gdy „doręczenie” następuje przez obwieszczenie w prasie o wydaniu decyzji).</p> <p>Po drugie zaś, uchyla się możliwość obwieszczenia o wydaniu decyzji bądź zawiadomienia o jej wydaniu, ponieważ osłabia to prawa stron, które w ten sposób nie są prawidłowo powiadamiane o ingerencji w ich prawa i obowiązki (związane np. z</p>

		<p>procedurą wyłączeniową). Jako zasadę pozostawiono doręczenie decyzji; od tego momentu powinny być liczone terminy procesowe, w tym termin do złożenia odwołania.</p>
5.	<p>W art. 25 ust. 4 zdanie 1 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„4. Odwołanie od decyzji, o których mowa w ust. 1, rozpatruje się w terminie 30 dni.”.</p>	<p>Wydłużenie terminu na rozpatrzenie sprawy przez organ odwoławczy ma znaczenie dla sprawiedliwego i wszechstronnego rozważenia wszystkich istotnych okoliczności przez organ odwoławczy. Ma to znaczenie zwłaszcza w kontekście kolejnych przepisów projektu ustawy, które ograniczają możliwość wzruszenia decyzji administracyjnych w postępowaniu sądoadministracyjnym.</p>
6.	<p>W art. 25 uchyla się ust. 4 zdanie 2.</p>	<p>Nie ma uzasadnienia, aby ograniczać prawa stron postępowania administracyjnego i wyłączać możliwość przewidzianą w ogólnym postępowaniu administracyjnym dotyczącą wstrzymania natychmiastowego wykonania decyzji przez organ odwoławczy (w uzasadnionych wypadkach). Uchylenie tego przepisu ma znaczenie gwarancyjne dla stron postępowania administracyjnego i oznacza powrót do reguł ogólnych KPA.</p>
7.	<p>W art. 25 uchyla się ust. 5.</p>	<p>Nie ma żadnego powodu, aby ograniczać możliwość wyeliminowania decyzji administracyjnej, głęboko ingerującej w prawa majątkowe, która jest wadliwa w takim stopniu, że w rozumieniu przepisów KPA jest częściowo nieważna. Zaproponowany przepis narusza reguły sprawiedliwej procedury administracyjnej, zwłaszcza, że projekt przewiduje również ograniczenia dla sądów administracyjnych, jeśli chodzi o możliwość eliminowania wadliwych decyzji administracyjnych (na późniejszym etapie). W tym sensie przepis budzi wątpliwości w świetle zasady sprawiedliwości społecznej i rzetelnej procedury administracyjnej (art. 2 Konstytucji), a także prawa do sądu (art. 45 Konstytucji).</p>

8.	<p>W art. 25 uchyla się ust. 6.</p>	<p>Kompetencja organu administracji do wstrzymania z urzędu lub na żądanie strony wykonania decyzji, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo, że jest ona dotknięta wadą nieważności (np. została wydana przez nieuprawniony organ lub bez podstawy prawnej) powinna być utrzymana. Należy zachować także możliwość zaskarżenia decyzji stwierdzającej nieważność.</p> <p>Projekt nadmiernie ogranicza nie tylko uprawnienia procesowe stron, które chcą dbać o swoje interesy, ale również w niezrozumiały sposób wyłącza uprawnienia organów państwa, które mają obowiązek stać na straży interesu publicznego i słusznym interesów jednostek. Możliwość wstrzymania wykonania decyzji i w ten sposób powstrzymania daleko idących, a niekiedy nieodwracalnych skutków, które może ona wywołać (np. w sferze praw majątkowych), jest koniecznym narzędziem ochrony interesu publicznego i gwarancją praw podmiotowych jednostki.</p>
9.	<p>Art. 26 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 26. 1. Do skarg na decyzje, o których mowa w art. 25 ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529), z tym że:</p> <p>1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia wniesienia skargi;</p> <p>2) skargę rozpoznaje się w terminie 30 dni od dnia jej wpłynięcia do sądu.”.</p>	<p>Poprawka powoduje trzy zmiany. Po pierwsze, przywraca sądowi administracyjnemu prawo wydania postanowienia o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części zaskarżonej decyzji administracyjnej, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. Jest to niezbędne, aby sąd administracyjny mógł adekwatnie i sprawiedliwie reagować na przypadki naruszeń prawa w postępowaniu administracyjnym dotyczącym strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.</p> <p>Po drugie, przywraca sądowi administracyjnemu możliwość prowadzenia postępowań mediacyjnych i uproszczonych, co jest konieczne ze względu na m.in. zasadę subsydiarności. Jeśli można sprawę rozstrzygnąć za pomocą środków w mniejszym stopniu ingerujących w sferę praw i wolności jednostki, które jednocześnie</p>

		<p>mogą przyczynić się do wnikliwego rozpoznania sprawy, to nie należy ich z góry wykluczać.</p> <p>Po trzecie, należy pozostawić sądowi administracyjnemu ważne uprawnienie, które w ogólnej procedurze administracyjnej jest obligatoryjnym elementem wyroku. Skoro bowiem wyrok sądu administracyjnego pierwszej instancji nie jest prawomocny i nie wywołuje jeszcze skutku w postaci wyeliminowania z obrotu prawnego zaskarżonej decyzji, to niezbędne jest, aby sąd ten określił, czy i w jakim zakresie decyzja może być wykonana. Jest to ważna dyrektywa dla wszystkich uczestników postępowania.</p>
10.	<p>Uchyła się art. 27 ust. 1.</p>	<p>Przepis ten wyłącza możliwość orzeczenia przez sąd administracyjny nieważności ostatecznej decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął budowę.</p> <p>Proponowany przepis narusza konstytucyjne prawo do sądu (art. 45 Konstytucji), ponieważ faktycznie wyklucza możliwość odwrócenia skutków potencjalnie wadliwej decyzji, a więc zaprzecza idei wymiaru sprawiedliwości. W warunkach, gdy projekt przewiduje możliwość „doręczenia” decyzji przez jej obwieszczenie, a więc treść uzasadnienia decyzji może dojść do wiedzy stron postępowania ze znacznym opóźnieniem, tak krótki termin na przygotowanie i złożenia wniosku do sądu w gruncie rzeczy czyni to prawo iluzorycznym. Naruszenie prawa do sądu polega w tym wypadku także na stworzeniu mechanizmu, który nie realizuje zasady sprawiedliwości proceduralnej (zob. art. 45 Konstytucji). Możliwość stwierdzenia nieważności wadliwej decyzji zawsze powinna być zasadą.</p>

		<p>Po drugie, ograniczenie prawa sądu administracyjnego do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa, mimo że istnieją podstawy do stwierdzenia nieważności tej decyzji, narusza zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji) i prawo do sprawiedliwego orzeczenia przed niezawisłym sądem (art. 45 Konstytucji). Projektodawca faworyzuje w tym wypadku interesy przedsiębiorców (inwestorów) kosztem interesów podmiotów, których prawa majątkowe są przez inwestycje ograniczane. Ograniczenie możliwości obrony swoich praw majątkowych w postępowaniu przed sądem państwowym i w sprawiedliwej procedurze nieproporcjonalnie narusza także konstytucyjne prawa majątkowe stron postępowania (art. 21 i art. 64 Konstytucji).</p>
11.	<p>Uchyla się art. 27 ust. 2.</p>	<p>Podobnie jak w wypadku art. 27 ust. 1, proponowany przepis jest niezgodny z Konstytucją, ponieważ narusza prawo do sądu (art. 45), zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2) oraz zasadę ochrony praw majątkowych (art. 21 i art. 64).</p> <p>Projekt przewiduje, że w przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, sąd administracyjny po upływie 14 dni od dnia rozpoczęcia budowy w ogóle nie uchyla tej decyzji, lecz stwierdza jedynie, że narusza ona prawo. W ten sposób podmiot kwestionujący skutecznie przed sądem administracyjnym skierowaną do niego decyzję administracyjną, która wpływa na jego prawa podstawowe (w tym prawa majątkowe), w ogóle nie może wyeliminować jej z obrotu prawnego i przywrócić stanu poprzedniego. Pozostaje mu tylko skomplikowana procedura odszkodowawcza, która może być nie tylko niesatysfakcjonująca ekonomicznie, ale jest także długotrwała i wymaga wdawania się w dalsze spory prawne.</p> <p>Pomimo uzyskania korzystnego rezultatu przed sądem administracyjnym, osoba, której</p>

		prawa zostały naruszone, <i>de facto</i> jest pozbawiona ochrony publicznoprawnej.
12.	Uchyła się art. 27 ust. 3.	<p>Proponowany przepis ogranicza prawo do sprawiedliwego rozstrzygnięcia sprawy przed niezawisłym sądem (art. 45 Konstytucji). Przewiduje on, że w przypadku stwierdzenia nieważności decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej albo stwierdzenia, że decyzja ta została wydana z naruszeniem prawa, naprawienie szkody powstałej w wykonaniu tej decyzji może nastąpić wyłącznie przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej na rzecz poszkodowanego.</p> <p>Znaczy to, że niezależnie od wyniku postępowania przed sądem administracyjnym, w tym uzyskania wyroku korzystnego dla strony postępowania, która została np. poddana wywłaszczeniu, nie może ona liczyć na „kasację” niezgodnego z prawem rozstrzygnięcia organu administracyjnego i przynajmniej w jakimś stopniu na przywrócenie stanu sprzed naruszenia jej praw.</p>
13.	Uchyła się art. 27 ust. 4.	Z tych samych powodów konstytucyjnych, co w wypadku art. 27 ust. 1-3, należy uchylić również art. 27 ust. 4. Przepis ten nadmiernie utrudnia skorzystanie z istotnego uprawnienia procesowego strony, jakim jest skarga o wznowienie postępowania. Regulacja ta zdecydowanie faworyzuje prawa inwestora w stosunku do pozostałych stron postępowania.
14.	Uchyła się art. 27 ust. 5.	Uchylenie tego przepisu jest konsekwencją uchylenia wszystkich poprzednich ustępów art. 27.
15.	<p>Art. 34 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 34. 1. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia</p>	Proponowany okres <i>vacatio legis</i> (14 dni) jest nieadekwatny do skali i rangi zmian powodowanych przez projektowaną ustawę. Jest to całościowa regulacja, która głęboko ingeruje w zastane stosunki społeczne i

	ogłoszenia”.	prawne. Adresaci norm prawnych (tj. np. podmioty prywatne, jednostki samorządu terytorialnego) muszą mieć czas na dostosowanie swojej działalności i planów do nowego prawa. Ustawodawca powinien szanować prawa nabyte i sprawy w toku i pozostawić dłuższy okres na wdrożenie ustawy.
--	--------------	---

Załącznik do ustawy:

Wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych

Wykaz winien zawierać opis przebiegu wskazanych linii ze wskazaniem powiatów i miejscowości przez które realizowana będzie budowa linii 400kv.

Brak zapisu daje nieograniczone prawo inwestorowi do wytyczania trasy linii bez ograniczenia długości przebiegu i bez ograniczenia do najbardziej ekonomicznego przebiegu.